

prohlášeno dne 27. ledna 1925 a rekurs podán teprve dne 27. února 1925, jest opožděn a byl proto odmítnut.

Nejvyšší soud napadené usnesení potvrdil z jeho důvodu.

Čís. 4982.

Dopravní řád železniční.

Pokud nelze dráze přičítati zavinění při hasení nábytkového vozu zapáleného jiskřením.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, Rv II 158/25.)

Žaloba proti dráze o náhradu škody, ježto byl za dopravy nábytkový vůz požárem poškozen, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud se žalobkyně domáhala náhrady škody za ohněm poškozený nábytkový vůz a za věci v něm se nalézavší z důvodu, že se nábytkový vůz za dopravy po dráze vzňal, nabyt rozsudek prvního soudu, jímž žalobní nárok opírající se o uvedený důvod nebyl za opodstatněný uznán, právní moci a zbývá otázka, zda oprávněn jest žalobní nárok, pokud opírá se o další důvod, že totiž dráha při hasení hořícího vozu do stanice P. dopraveného nevynaložila péči řádného obchodníka (čl. 282 obch. zák.). Uplatňujíc dovolací důvod čís. 2 Šu 503 c. ř. s. neprávem vytýká žalobkyně, že nebyl slyšen také znalec z oboru dopravnictví nábytkových vozů. Jako důvod proč ještě tento znalec (znalci) měli býti slyšeni, uvádí žalobkyně, že znalec z oboru železniční dopravy a znalec z oboru hasičství nepodali ohledně zavinění dráhy při hasení shodných dobrozdání. Avšak řešiti otázku zavinění není povolán znalec, to jest věcí soudu a ježto k jinému účelu postrádaný znalecký důkaz navržen nebyl, právem odvolací soud tohoto důkazu neprovedl. Co se týče dovolacího důvodu čís. 4 Šu 503 c. ř. s., až na to, že odvolací soud nesprávně má za to, že podle Šu 95 žel. dopr. ř. ručí dráha toliko za hrubou nedbalost neb úmyslnost, čemuž ale tak není, ježto dotýčný § stanoví pouze rozsah ručení dráhy, ji na základě jiných předpisu postihujícího, není ani tento dovolací důvod opodstatněn a jest odvolacímu soudu přisvědčiti, že dráze, co se dotýče hasení, zavinění, najmě opomenutí péče řádného obchodníka (čl. 282 obch. zák.) přičítati nelze. Podle zjištění nižších soudů bylo k hasení, když vlak s hořícím vozem dojel, ve stanici P. všechno, totiž stříkačka, voda, mužstvo připraveno, vůz na koleji čís. III. byl postaven blízko studny a ihned bylo s hasením započato. Když po vynesení některých věcí z vozu plameny byly udušeny, byl vůz, protože nemohl k vůli provozu na koleji čís. III. zůstat, přestaven na kolej čís. VI. s volným přístupem a poblíž vody. Zde v hasení bylo pokračováno a po zavolání místního hasičstva byl oheň asi ke 2. hodině po půlnoci zdolán. Dovolatelka shledává zanedbání náležité péče se strany dráhy v tom, že vůz byl postaven na kolej čís. III.

přes to, že hasení nemohlo zde býti ukončeno. Neprávem, protože, jak již uvedl odvolací soud, nebylo staničnímu úřadu v P. známo, jakého rozsahu jest oheň, jak dlouhé doby si hasení vyžádá, že bude nutno náklad z vozu vyložití a že se hasení na oné koleji nedá ukončiti. Také nelze spatřovati zavinění dráhy v tom, že než byl oheň úplně uhasen, byl vůz přestaven na jinou kolej, čímž dána příležitost, aby se oheň opět rozmohl. Přesun vozu, jak uznává již dovolatelka, byl nutným a byl proveden, když se zdálo, že oheň jest udusen. Pro tvrzení dovolatelky, že hasení bylo nedostatečné, neúplné a že nebylo prováděno s náležitou pozorností, není skutkového podkladu. Zjištěno jest, že použito bylo stříkačky, voda že byla po ruce, že hasilo 8—10 lidí ve službě požární cvičených a bylo hned, jak se to dalo a jevílo potřebným k uhasení ohně, něco z věcí ve voze naložených z vozu vyklizeno. Když se přišlo na to, že oheň vězí vprostřed vozu, přikročeno k úplnému vyprázdnění vozu. Nelze přisvědčiti dovolatelce, shledává-li nedostatečnost hasení v tom, že nebylo ihned povoláno místní hasičstvo. Dovolává-li se žalobkyně pro své opačné stanovisko požárního řádu pro dráhy (instrukce čís. XLII.), jest k tomu předem uvést, že tento řád jako předpis pro vnitřní službu není rozhodným pro posouzení, zdali požadavku obezřetnosti, péle a péče řádného obchodníka bylo při hasení vyhověno. Než nebylo ani prohřešením podle požárního řádu, nebylo-li hasičstvo neprodleně k ohni povoláno. Zajisté nemínil požární řád v §u 40 a 41, jak za to má dovolatelka, stanovit, že musí k ohni býti alarmováno a hasičstvo povoláno, kdykoli a jakmile něco na dráze chytne. Nehrozí-li okolí nebezpečí a lze-li důvodně míti za to, že vlastními prostředky a lidmi bude oheň zdolán, není proti požárnímu řádu, není-li hasičstvo alarmováno (srv. § 61 požárního řádu). Hořící nábytkový vůz mohl, jak potvrzuje znalec, prostředky a silami na stanici po ruce jsoucími býti bez pomoci hasičstva uhasen a protože s tím přednosta stanice mohl počítati, nelze spatřovati zavinění dráhy ani v tom, že nebylo hasičstvo neprodleně povoláno. Opomenutí péče péle a obezřetnosti, tudíž zavinění dráhy prokázáno není, nelze ji je přičítati a proto právem bylo odvolacím soudem uznáno, že žalobní nárok není ani z důvodu žalobkyní .. druhé řadě uplatňovaného po právu.

Čís. 4983.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

Neshledána-li ve výroku manžela po odpuštění dřívějších urážek urážka ve smyslu §u 13 písm. e) rozl. zák., nelze přihlížeti ani k odpuštěným již urážkám.

Urážku manžela ve smyslu §u 13 písm. e) rozl. zák. nelze spatřovati v tom, že druhý manžel se ve své úzkosti a bezradnosti svěřil třetí osobě s tím, že manžel jest stížen pohlavní nemocí.

Ke skutečnostem z doby po vydání odvolacího rozsudku, jimiž jest odůvodňován důvod rozluky, nelze v dovolacím řízení přihlížeti.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, Rv II 216/25.)